

פקודת המכס.

מס' 4 לש' 1940.

פקודה המתקנת את פקודת המכס.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת המכס (תקון), 1940, וקוראין אותה כאחד עם פקודת המכס הקרויה להלן הפקודה העיקרית. השם הפקודת.
פרק טב.

2. סעיף 131 מן הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן:— החלפת סעיף 131
מן הפקודה
העיקרית בסעיף
חדש.

131.—(1) לצורך כל חוק הנוהג באותה שעה ואשר על פיו משלמין מכס בעד סחורה לפי שויה, מקבלין כשויה של כל סחורה שהובאה מחו"ל את המחיר שבו היתה הסחורה נמכרת במכירה בשוק החפשי בשעת הכנסתה לארץ, ומשלמין מכס על אותו שווי כפי שנקבע ע"י המנהל. „שומת סחורות
לצרכי מכס
אר וְלֹרֵם.

(2) לצורך חישוב המחיר האמור, מניחין כי:—

(א) הסחורה שעומדים לשום אותה תמסר לקונה במקום הכנסתה או בחוף הכנסתה לאחר שהמוכר שלם דמי הובלה, ביטוח, דמי עמילות וכל ההוצאות הכרוכות בחתימת חוזה המכירה ובמסירתה של הסחורה באותו מקום או באותו החוף (פרט למכס ולדמי עמילות בעד קניה המצטרפים ללא יותר מחמשה אחוזים מכל השווי כולו אשר, כפי שהוכיחו למנהל, שולמו לסוכן); וכן

(ב) כל חלק מתשלום בעד תוספת דמי הובלה שמחזירין אותו לאחר שימלא הקונה תנאים מפורשים, לא שולם ע"י הקונה, בין שהקונה אומר למלא אחרי התנאים הללו ובין שאיננו אומר למלא אחריהם; וכן

(ג) המחיר הוא התמורה האחת למכירתה של הסחורה; וכן

(ד) לא המוכר ולא שום אדם המשותף עמו בעסק אין להם כל טובת הנאה, לא ישירה ולא בעקיפין, במכירה מחדש של הסחורה הנ"ל לאחר מכון; וכן

(ה) לא היו ולא יהיו כל יחסי-מסחר בין הקונה והמוכר בין שנוצרו ע"י חוזה ובין שנוצרו בדרך אחרת, פרט ליחסים שנתפתחו מכוח מכירתה של הסחורה הנ"ל.

(3) כשהסחורה שעומדים לשום אותה מיוצרת בהתאם לאמצאה שיש עליה פטנט או היא סחורה שחל עליה סימן אמצאה רשום, מניחין גם כן, לצורך חישוב המחיר האמור, כי הקונה אינו בעל הפטנט או בעל סימן האמצאה, וכי הוא לא שלם כל סכום ולא נתן תמורה בצורת דמי זכוין או

בצורה אחרת בעד הפטנט או סימן האמצאה וכי עם תשלום מחירה של הסחורה, תהא לו הזכות לעסוק בסחורה ללא כל הגבלה מפאת הפטנט או סימן האמצאה.

(4) כשמשתימשין בסימן מסחרי בפלשהינה (א"י) ביחס לסחורה מאותו סוג או מאותו מין שהסחורה שעומדין לשום אותה שייכת לו כדי לציין כי הסחורה אשר ביחס אליה משמש אותו סימן מסחרי היא סחורתו של ספק מחו"ל של הסחורה שעומדין לשום אותה או של אדם שהוא העביר לו את המוניטין של העסק שהסימן המסחרי משמש כך לגביו, מניחין גם כן לצורך חישובו של המחיר האמור כי הסחורה שעומדין לשום אותה נמכרת עפ"י אותו סימן מסחרי, חוץ אם מוכיחים למנהל להנחת דעתו כי הסחורה שעומדין לשום אותה לא נמכרה מעולם ע"י הספק מחו"ל או בשמו או ע"י אותו אדם אחר כאמור לעיל, ונותנין ערבות להנחת דעתו של המנהל כי היא לא תמכר כך בעתיד.

(5) לצורך סעיף זה —

- (א) רואין שני בני אדם כשותפים בעסק זה עם זה אם יש לאחד מהם כל אינטרס בעסקו או ברכושו של חברו, בין במישרין ובין בעקיפין, או אם יש לשניהם אינטרס משותף בכל עסק או רכוש או אם יש לאיזה אדם שלישי אינטרס בעסקם או ברכושם של שניהם;
- (ב) המונח „ספק מחו"ל” ביחס לכל סחורה שעומדים לשום אותה פירושו כל אדם שגידל, או ייצר, או בירר את הסחורה הנ"ל בחו"ל או סחר בה או הציעה למכירה בחו"ל והוא כולל כל אדם אחר שהוא שותף עם אותו אדם בעסק כאמור לעיל;
- (ג) המונח „סימן מסחרי” כולל שם עסק, וצורת אריזה מיוחדת”.

3. סעיף 132 מן הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן:—

132.—(1) המנהל רשאי להתקין תקנות כדי ליתן תוקף להוראות הסעיף 131 וביחוד כדי לחייב כל אדם שיש לו נגיעה בהכנסתה של הסחורה לארץ, למסור למנהל בצורה שהוא ידרוש את הפרטים שהם, לדעתו, דרושים, לצורך שומא נכונה של הסחורה ולהראות כל ספרי חשבונות או מסמכים אחרים מאיזה מין שהם בנוגע לקנייתה, להכנסתה או למכירתה של הסחורה ע"י אותו אדם.

(2) כל העובר על כל תקנה שהותקנה עפ"י סעיף זה או אינו מקיימה יהא צפוי בשל כל עברה לקנס של מאה פונט”.

„סמכותו של המנהל להתקין תקנות לצורך קביעת השווי.”

החלפת סעיף 132 מן הפקודה העיקרית בסעיף חדש.